

[Bakholt]

det, der skete før jul, hvor SFs folketingsgruppe lod sig diktere af sin hovedbestyrelse til at svigte det forslag om overskudsdeling, som regeringen havde fremsat, et forslag, der af fagbevægelsen blev betragtet som en mærkesag.

A propos fagbevægelsen står der i bemærkningerne til det forslag, vi her behandler, at en så vidtgående reform ikke bør gennemføres uden aktiv støtte og opbakning fra lønmodtagernes organisationer og især deres medlemmer. Det er en yderst fornuftig betragtning. Men på den baggrund kommer man da ikke uden om, at det havde været rimeligere, hvis SF havde støttet det forslag om en påbegyndelse af økonomisk demokrati, der er udarbejdet af en stort set enig arbejderbevægelse.

Det forslag, SF fremsætter, vil kun være egnet til at forvirre begreberne omkring økonomisk demokrati yderligere. Med henvisning til vores eget forslag om den begyndende økonomisk demokratiordning, som vi meget gerne vil samarbejde med andre partier om, og som jeg også er overbevist om det vil være muligt inden for en overskuelig tid at skabe politisk opbakning bag, skal jeg på vegne af den socialdemokratiske folketingsgruppe afvise det foreliggende forslag.

Jens Peter Jensen (V):

Det nærmer sig misbrug af folketingets tid og kræfter, at man for at få en socialistisk diskussion – vel, kald den en kvalificeret debat – må fremsætte et beslutningsforslag til behandling her i tinget. Forslagets tendenser er så åbenlyst i strid med den samfundsudvikling, som venstre, Danmarks liberale parti, ønsker der skal foregå. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Om enkelthederne kun en ganske enkelt bemærkning: hvis forslaget gennemføres, vil man gøre Nationalbanken til en ren statsbank, og det kan vi ikke medvirke til. Med de erfaringer, vi har fra dette høje tings evne til at føre økonomisk politik, er det nødvendigt, at man har et organ, der kan læse korrektur på det, som vi ikke forstår at skrive rigtigt og sætte rigtigt sammen.

Dyremose (KF):

Hr. Gert Petersen har i Børsen den 7. marts 1980 skrevet en artikel om ØD-forslag,

hvor han – formodentlig forudseende arbejdsministerens spidsfindige bemærkninger om SFs beslutningsproces i december 1979 – ligesom prøver at sige, at uanset hvad der skete i december 1979, så var det, når det kommer til stykket, meget godt for en socialisering af dette samfund, og han slutter dette indlæg i Børsen med at sige:

»Vi, der ikke tror på privatkapitalismens »udvej«, må nu arbejde for, at ØD-forslaget i de nærmeste år undergår helt væsentlige forandringer, sådan at det også bliver et forslag om virksomhedsdemokrati og fonden bliver uomtvisteligt demokratisk opbygget og styret, så lønmodtagerne selv – og ingen andre – får mere at sige.«

Så kommer der en sætning, jeg ikke ønsker at citere fra denne talerstol på grund af sprogbrugen, og så slutter hr. Gert Petersen med:

»Den dag, et forslag af denne art bliver til fagbevægelsens, har det borgerlige Danmark grund til nervøsitet. For det forslag kan ingen folkeafstemning bremse.«

Det var et indlæg, som kunne gøre os andre lidt bange, for selv om SFs beslutningsforslag blev fremsat den 20. februar 1980, havde vi ikke nået at læse det endnu, men da vi læste artiklen i Børsen, blev vi bange for, at SF nu havde fået den geniale idé, der skulle gøre, at det mest upopulære forslag igennem nyere tids politiske historie i Danmark, nemlig forslaget om en tvangs-ØD-ordning med central fond, at denne ulv skulle iklædes nogle fåreklæder, som kunne gøre den spiselig, sådan at den kunne ryge ned, og sådan at vi i det borgerlige Danmark for alvor skulle være bange. Det var den måde, vi måtte læse SFs forslag på, men jeg nåede ikke ret langt i læsningen, før jeg var aldeles beroliget.

Dette forslag er yderst velegnet til at blive lagt ud til en stor offentlig debat, for det vil klart og entydigt vise befolkningen, hvilke helt utrolige veje SF ønsker at det danske samfund skal gå. Det er så sin sag, at SF ønsker at erklære sin politik på den måde; det kan vi andre kun være glade for, for det er faktisk nemmere at kæmpe, når man kæmper med rene kort. Når I kommer med den rene og skære socialisme og vi kommer med noget, der er en god og solid folkelig konservatisme, så ved vi, hvad vi har at snakke om, og så er det til at diskutere.